

Marjan eet buiten de deur, maar toch ook thuis

Henk en Marjan liepen stug door; het regende. Slagregens vermoede de winterse straten van de binnenstad. “Nou, gaan we eens een keertje romantisch uit eten, regent het dat het giet”, mopperde de mooie vrouw. “Schiet nou maar op”, bromde Henk terwijl hij met moeite de paraplu boven haar en zichzelf kon houden. Marjan’s hakjes klikten gehaaster over de kinderkopjes. “Ah, de regen loopt in mijn nek”, gilte ze het plots uit. “Sorry”, verontschuldigde Henk zich en trachtte de plu nog meer tegen de windrichting te houden. Na wat heen en weer gemopper, nam het geluid van de bijna hollende voetstappen af. “Hier is het”, zei Henk met enige trots in zijn stem. “Maar Henk toch, dat is wel een heel sjiek restaurant hoor”, kirde de vrouw. Henk zei niets en hield triomfantelijk de deur voor haar open. In het halletje ontdeed het tweetal zich van de kletsnatte overjassen. Een ober kwam op hen afgelopen. “Nee maar, goedenavond. Klanten”, riep hij verbaasd uit. Henk en Marjan keken elkaar aan. Marjan lachte en zei: “Goh, wat een opmerkelijk welkom”. “Nou dat kan je wel zeggen”, zei de ober, “want u bent de eerste, de enige en naar het zich laat aanzien ook de laatste!” Henk keek door de glazen wand het restaurant in. Inderdaad, er zat helemaal niemand. De ober hing de jassen op het lege rek, zette de uitgeklapte paraplu in de hoek en hield de deur voor hen open. « Madame et messieur, le restaurant et moi sont pour vous », zei hij olijk in gebrekkig Frans.

Henk en Marjan namen plaats ergens in een hoek van het restaurant, alwaar de ober hen opwachtte met de wijnkaart. “Mevrouw, mijnheer”, begon hij, “vanavond ben ik uw persoonlijke dienaar. Het personeel is weg, zelfs de kok heeft vrijaf genomen. Maar toevallig kan ik ook een lekker maaltje in elkaar flansen. Dus ik bereid en serveer uw diner en doorsta de toets uwer kritiek, geheel en alleen”. De ober was duidelijk een charmeur. Terwijl hij sprak, keek hij meer naar Marjan dan naar Henk. Marjan beantwoordde zijn sjans met een pseudo-verlegen lachen. Henk kwam snel tussenbeide door naar een Pinot Noir uit de Dordogne te vragen. De ober begreep de hint en trok zich snel maar discreet terug.

“Jij vindt die vent wel een lekkertje hè”, vroeg de man aan zijn vrouw. Marjan zei niets. “Nou”, drong Henk aan. “Wel als je het zo stelt... Ja, die ober mag er best wel wezen”, bekende de vrouw alsof er voor haar niets aan de hand was. Maar Marjan wist wel beter. De kriebels in haar buik vertelden haar genoeg, net zoveel als het vochtige kruisje in haar slipje. “Zou je”, stamelde Henk verder, “zou je het dan weleens met hem willen doen dan?” Weer bleef de knappe vrouw even stil en zei toen aarzelend: “Mhm tja, als je het zo vraagt aan mij, zou ik zo zeggen: niet één, twee, drie. Maar misschien wel als we elkaar iets beter zouden kennen”. Henk begon sneller te ademen. “Zie je wel, ik dacht het wel. Je zou zo je benen kunnen sluiten om die geile horeca-hoer!”, siste hij haar toe. “Nou Henk, jij moet alles niet zo banaal maken. Je vroeg er toch naar”, was het verongelijkte repliek van zijn echtgenote. “Weet je wat”, ging zij verder, “bestel voor mij maar een kalfsoester met ravigote-saus, ik ga even naar de wc”. Marjan stond op en liep iets teveel heupwiegend naar de Henk’s zin langs de ober die net de wijn kwam brengen. “Die del loopt hem gewoon uit te dagen”, dacht Henk en vermande zichzelf om te kunnen bestellen. Met veel bravoure opende de ober de fles en bood Henk overdreven de kurk te keuring aan. “Uitslover”, dacht hij maar zei: “Nee, nee, dat geloof ik wel. Schenk maar in dan kunnen we direct bestellen”. Ietwat van zijn apropos gebracht, deed de ober wat van hem werd gevraagd en vroeg naar de bestelling. Henk bestelde voor Marjan, nam zelf een entrecot en zonder een woord verder te zeggen, liep de ober weg. “Zo, liever kwijt dan rijk”, dacht Henk en stak tevreden over zijn houding een fijn sigaartje op.

Zonder ook maar één keer om te kijken, liep de ober regelrecht de vrouwenwc in. Marjan zag hem via de spiegel binnenkomen. Een felle scheut van opwinding trok door haar bevallige

lichaam. “Ah mevrouw, daar bent u”, zei hij alsof hij haar uren had gezocht. “Uw man had net doorgegeven dat u een kalfsoester wenste, maar wist niet te vertellen hoe u het gebakken wilde hebben”. Zijn ogen gleden langs haar lichaamsvormen en via de spiegel zag Marjan de bobbel in zijn broek rijzen. Langzaam draaide Marjan zich om en keek de ober recht in zijn ogen. Ze zette zichzelf op de rand van het wasbakblad en schoof uitdagend haar benen wat uit elkaar. Met half geopende mond zei ze: “Snel, ik wil hem snel en heet aangebakken hebben, dat vind ik het lekkerst”. De ober liep op haar af en bleef tussen haar benen staan. “Zoals mevrouw wenst, snel en heet”, herhaalde hij. In één ruk schoof hij haar rok omhoog en zag dat ze geen slipje aanhad. “Oh slet”, zuchtte de ober en haalde haastig zijn neukpaal te voorschijn. Marjan zuchtte: “Snel, doe het snel. Anders zal Henk het merken”. Dat was voor de ober niet tegen dovemansoren gezegd. Met een ferme stoot nam hij bezit van het vochtige kutje. Marjan moest een gillette onderdrukken en sloeg haar benen om de inmiddels wild geworden man. “Ja, ja”, steunde ze op het ritme van zijn beuken in haar lichaam. Ze drukte het gespierde mannelijf nog dichter tegen zich aan. “Neuk me, spuit het in me”, fluisterde ze in zijn oor. In totaal had de ober nauwelijks twintig stoten gemaakt, of ze voelde zijn spieren spannen. “Godverdomme, ik ga al in je lozen”, hijgde hij. “Jah, jah”. Marjan kon zich niet meer bedingen en opende haar benen nu helemaal. De ober had zichzelf niet meer in de hand. Zijn kloppende penis bonkte met alle geweld in haar natte spleet. Op zijn absolute hoogtepunt pakte hij krampachtig haar billen en stopte zijn neukbewegingen. Met dierlijke schokjes loosde hij zijn zaad, diep in haar onderlichaam. “Oh jaaaah, je spuit in me. Ik word door een vreemde volgespoten”, zei Marjan in een lange zucht en ze rilde. Even bleef het parende tweetal roerloos, toen haalde de ober zijn nog steeds vette lul uit de vrouw. Zonder een woord te zeggen hees hij zijn broek op, ordende zijn overhemd en liep de wc uit. Marjan sprong van de wastafel en keek in de spiegel. Ze drukte met haar venusheuvel tegen de rand en lachte tegen zichzelf. Met haar vrije hand bevoelde ze haar schaamlippen. Het sperma begon er al uit te lopen. “Ik zal zo meteen toch maar weer mijn slipje aan moeten trekken”, dacht ze glimlachend, “maar eerst...” Haar vingers woelden door het met sperma besmeurde vlees op zoek naar het lekkerste plekje. Nog voordat ze het gevonden had, kwam Marjan klaar. Door de druk in haar lichaam stroomde een tweede golf zaad langs haar dijen. Terwijl ze klaarkwam, keek ze in de spiegel. Ze las haar eigen lippen en spelde: “Ik hou van mij”. De naschokken van haar hoogtepunt ving ze op door haar venusheuvel harder tegen de rand aan te drukken. Alles had zich in nog geen twee minuten afgespeeld, maar ze wist dat ze zich nu moest gaan haasten. Snel haalde ze het slipje weer uit haar handtas, plakte er een inlegkruisje in en deed het aan. Haastig schikte ze haar verwilderde haar en smeerde in een vloeiende beweging een verse laag lippenstift op. Rustig en bedaard stapte ze het restaurant weer in en liep naar haar Henk. Ze zag dat hij tevreden een sigaartje rookte, die schat.

“Ah, daar ben je weer”, zei de man, “wat duurde het lang schat?” “Ja, ik moest even een poepie doen”, zei Marjan kinderlijk onschuldig; ze wist dat Henk daar van hield. “Nou, ik hoop dat het er goed uit is gekomen”, zei Henk vaderlijk en hij trok met genoeg aan zijn sigaar. “Je moest eens weten hoeveel er allemaal uitgekomen is”, dacht de vrouw en ongemerkt voelde ze aan haar driehoekje. Het gevoel zat er nog steeds. Ze moest ervoor zorgen dat ze niet zou gaan kreunen. “He Mar”, begon Henk weer innig tevreden met zichzelf, “die ober, die heb ik net even afgepoeierd zeg. Liet ‘ie mij de kurk ruiken, heb ik hem even snel verteld dat hij met deze onzin niet bij mij moest zijn. Hij ging er als een haas vandoor”. “Ja en weet je naar wie”, dacht Marjan. Maar lang over de ‘afgang’ van de ober konden ze niet praten, want daar kwam hij al aan met de gerecht. “Mhm, daar heb je hem weer”, dacht Marjan, “blijkbaar hebben ze hier alles voor de microwave, want anders had hij had nooit zo snel kunnen zijn”. Marjan zag hem naar haar kijken en brutaal keek ze terug. “Alstublieft mevrouw, een snel en heet oestertje en voor meneer een entrekoetje”. Het was duidelijk dat de ober hem beschimpte, maar Henk had niets door. Hij bleef maar knipogen naar zijn vrouw,

doelend op de kurkenoverwinning die hij behaald dacht te hebben. Arme Henk. De maaltijd werd met smaak gegeten en ook het dessert ging erin als koek. Henk en Marjan praatten over hun werk en andere trivialiteiten; ze hadden het naar hun zin. Na de koffie vroeg de ober of het tweetal aan de bar nog iets van het huis wilde drinken.

“Nou Mar, daar zeggen wij geen nee tegen, of wel schat”, vroeg Henk aan zijn vrouw. “Nee hoor liefje, in het geheel niet”, zei Marjan terwijl ze slinks naar de ober keek. Aan de bar vertelde de ober dat hij Paul heette en eigenlijk de eigenaar was van de tent. Hij had iedereen naar huis gestuurd, omdat hij van hen niet kon verwachten dat ze de hele avond niets deden. Henk haakte daar direct op in met zijn eigen ervaringen; Hij was namelijk reorganisatieadviseur bij een groot adviesbureau. Hij begon te vertellen dat autoritaire gezagslijnen binnen een bedrijf niet meer van deze tijd waren. De manier waarop Paul omging met zijn personeel waardeerde hij dus zeer. Zowaar ontpopte er tussen beide mannen een goed gesprek; hun houding eerder die avond waren ze glad vergeten. Marjan verveelde zich en draaide onrustig met haar natte slipje op de barkruk. Paul en Henk hadden het naar hun zin en Paul schonk de ene na de andere whisky bij.

Paul en Henk hadden ‘hem al snel zitten’. Als twee oude vrienden lalden ze over van alles en nog wat. Toen viel er plots een stilte en Henk werd emotioneel. “Paul jongen”, sprak hij met dubbele tong, “je bent een beste gozer”. Verdoofd knikte Paul instemmend en Henk ging verder. “Toen we binnenkwamen dacht ik: die moet ik niet hebben, die zit achter mijn vrouw aan. Vraag maar aan Mar, die zag jou ook wel zitten”. Lodderig keek Paul op en vroeg aan haar: “O ja, is dat zo?” Marjan, die ook niet helemaal honderd procent was door de vijf portjes die ze naar binnen had geslagen, knikte instemmend. Ze voelde de stemming aan en begreep dat de mannen haar nu in het gesprek zouden betrekken en zei: “Eerlijk is eerlijk Paul, ik vond je meteen een lekkere vent”. “Zie je nu wel, dat is nu mijn Mar, altijd eerlijk en recht door zee”, lalde Henk trots. “Recht door zee”, herhaalde Paul, “geef mij dan maar Mozes, die opende de zee en speerde er dwars doorheen, tot op de bodem”. Alleen Henk had deze dubbelzinnigheid niet opgemerkt, zoals hij evenmin zag dat Paul en Marjan elkaar nu weer strak aankeken. De vrouw begon behoedzaam te praten: “Wat mij betreft gaan we nu ook tot de bodem, wat jij schat?” “Natuurlijk liefje”, bulderde Henk joviaal, “deze avond gaan we alle drie tot de bodem”, en hij nam nog een teug van zijn whisky.

Toen Henk opkeek van zijn glas zag hij opeens zijn vrouw op de bar liggen, haar benen waren gespreid. Ze ademde zwaar en hijgde tegen hem: “Tot de bodem zullen we dan gaan, lik me schat, lik me klaar!” Henk keek naar Paul, die bemoedigend terugkeek, alsof hij wilde zeggen: ga je gang maar, ik vind het niet erg. Beverig van de alcohol en de spanning kwam Henk tot vlak bij het geile poesje van zijn vrouw. Nog even keek hij naar Paul en zag dat de restaurateur zijn vrouw ondersteunde en naar hem knikte. Toen beroerde zijn tong zachtjes het natte vlees. De clitoris was sterk gezwollen. Henk kon zijn lusten niet meer bedwingen en drukte zijn hele gezicht in de natte doos. Hij rook vers sperma, maar dacht er verder niet bij na dat het van iemand anders kon zijn. Integendeel, de geur wond hem juist op en het duurde dan ook niet lang of hij wroette met heel zijn gezicht tussen haar benen. Dit tafereel maakte Paul en Marjan bloedgeil. Zonder dat hij het wist, zat Henk in hun neukvocht te lebben. Paul kon zich niet meer inhouden en schoof Marjan’s blouse omhoog en likte en beet in haar tepel. Marjan raakte in extase, in het bijzijn van haar man, likte een vreemde aan haar borst. Ze dacht dat ze gek werd. Met zijn gezicht onder het sperma keek Henk omhoog en zag wat Paul met zijn vrouw aan het doen was. “Ooh mijn god, je zit aan mijn vrouw en ze vindt het nog lekker ook!” Zijn stem trilde, maar Marjan wist dat dit van opwindning was. Hij accepteerde het, hij accepteerde dat ze een hoer was! Haar orgasme kondigde zich aan. “Paul bijt me, ik geloof dat ik ga klaarkomen”, gilte ze. Henk wist niet wat hij hoorde, ze vroeg aan Paul of hij haar hoogtepunt in wilde leiden! Hij kreunde van geile hartpijn en befte haar zo

hard mogelijk. Het orgasme zorgde ervoor dat ze een klodder zaad naar buiten perste; zo in het gezicht van Henk. Marjan dacht dat ze hierdoor in haar hoogtepunt zou blijven. Om zichzelf te beschermen duwde ze haar man van haar kut weg en maakte het zelf met haar vingers af. Paul bleef haar borsten kneden en zag dat haar man toekeek. Ze kreeg het mooiste hoogtepunt van haar leven. Naschokkend kwam ze bij haar positieven.

“Oh jongens, dit was me een partij heftig zeg”, hijgde Marjan terwijl ze opstond. Ze keek haar man aan. Hij had zijn broek openeritst en zijn pik stak rechtvooruit. “Lieve Henkie van me”, zei ze vertederend, “ben je een beetje opgewonden?” De vrouw stond op en leidde de mannen naar de canapé in de hoek van het restaurant. Ze ging zitten en knoopte ook de broek van Paul los. Henk zei niets en ademde zwaar. Toen pakte de geile vrouw beide pikken bij de hand. Henk kreunde, zijn vrouw zou zo meteen een andere pik gaan pijpen! Maar weer zei hij niets, de opwindning had het gewonnen. Marjan merkte dat Henk zich gewonnen gaf en stopte voor zijn ogen Paul’s pik in haar mond. Met haar vrije hand trok ze Henk af. Zover ze het zich kon herinneren, had Henk nog nooit zo’n harde penis gehad. Zijn opwindning door haar hoeregedrag wond haar ook weer op. Ze proefde haar eigen vaginale smaak nog op Paul’s pik en kreunde, terwijl ze recht in haar man’s ogen bleef kijken. De restaurant-houder begon ook te kreunen en zijn neuklans werd harder. “Oh nee, nog geen gespuut over mijn donder”, zei Marjan banaal en wisselde zijn lid in voor die van haar man. “Oh lieve Marjan”, steunde hij, “niet pijpen, ik wil je voelen, ik wil dat je je hoerige lijf over mij schuift”. “Wel, ga maar liggen dan, Henkie van me”, zei ze, “maar dan moet je wel toelaten dat Paul me vingert”. “Ja, o ja, dat is goed”, klonk het benauwd-paniekerig uit Henk’s mond. Het drietal nam de positie in; Henk onder, Marjan daarbovenop en Paul ernaast. Nog voordat Marjan zich over haar man kon schuiven, zat de restaurant-eigenaar al gretig haar clitoris te masseren. “Henk, hij vingert me al, zalig”, riep de vrouw uit. Henk stootte woest naar boven. Zijn lans werd als automatisch door de glibberige massa in haar geleid. “Oempf, oh wat diep”, kermde Marjan. De vingers van de vreemde man wisten de weg naar haar lekkere plekjes. Marjan kreunde dat het haar een lieve lust was. Plots stopte Paul met zijn vingervlugge activiteiten.

“He, waarom stop je nou”, vroeg Marjan beteuterd terwijl ze nog steeds door haar eigen man van onderen werd gepompt. “Ik moet je ook nemen, ik wil je ook bezitten”, hijgde Paul die blijkbaar met zijn stijve lans geen raad wist. Marjan keek bedenkelijk. “Zou Henk dat wel toelaten...?” Ze nam een beslissing door op haar buik te draaien. Marjan keek haar man nu recht in zijn gezicht aan en zei: “Neem me dan maar Paul, neem me in mijn kontje”. Henk slaakte een kreet, maar Marjan voelde zijn pik in haar lichaam groeien. “Hij glijdt er nu in, Henkie van me”, deed ze hijgend verslag. Het duurde dan ook niet lang of Paul pompte zijn penis in het nauwe aarsje van de knappe vrouw. Henk zag zijn vrouw bewegen op het geneuk van de vreemde vent. “Vind je het lekker, is het fijn voor je, slet die je er bent”, geilde hij tegen haar. “Oh ja, oh ja, het is heerlijk, ik word van alle kanten genomen, oh”. Voor Henk verging de wereld, als een razende probeerde hij steeds harder zijn pik in zijn vrouw te stoten. Maar toen hoefde hij niet meer te bewegen. Zijn lichaam nam de controle over; Henk ging spuiten. “Ai, aiai, ik ga spuiten, ik ga in je dellerige lijf spuiten”, joelde hij met een hoge stem. Marjan voelde ook Paul heftiger in haar lichaam bewegen. “Oh heerlijke jongens, jullie maken me zo nog beurs”, kermde ze. Ze probeerde wat beter te gaan liggen. Door haar gedraai, donderde het drietal van de bank af. De spuitter van Henk zwabberde doelloos in de lege ruimte. Maar Marjan reageerde snel en pakte beide snikkels en richtte die op haar gezicht. Net op tijd, want de heren waren al bezig hun eiwitjes over de jonge vrouw te lozen. Tegelijk en met schokken kwamen ze klaar.

Henk en Paul zaten op hun knieën tegenover elkaar. Tussen hen in lag Marjan, de vrouw van Henk. Hij keek Paul aan en begon te lachen. Zijn lach was zo aanstekelijk dat Paul meelachte. En even later schaterden ze het uit. Alleen Marjan lachte niet mee. Zij vingerde zichzelf

nogmaals naar een orgasme. De heren zagen dit en Paul zei: “Je hebt gelijk, ze is echt een slet. Daar heb je je handen vol aan om die in toom te houden”. Henk knikte quasi-ernstig en zei: “Tja, maar ik geloof dat ik nu een goede hulp heb gevonden in jou”. Weer keken de heren elkaar in de ogen en proestten het toen uit. Onder het gebulder van de mannen die haar lustgevoelens bespraken, kreeg Marjan haar zoveelste orgasme die avond.